

5. dec. Ljutomer; 6. dec. Staritrg, Dobrna, Pod-sreda, Lučane, Sevnica, Cmurek, sv. Miklauz pri Sotli, Vozenica.

Sejmovi na Koroškem. 3. decem. Velikovec; 6. dec. Sent Marjeta; 13. dec. Trabenig; 17. dec. Paternion; 19. dec. Millstadt.

Dopisi.

Iz Celja. (Pred porotno sodnijo) so stali pretečeni teden sledeči zločinci: V ponedeljek 19. nov. je bila obsojena Marija Pšeničnik na 4 leta težke ječe, ker je svojega ob 2. popoldne 20. septembra t. l. rojenega dečka hitro po rojstvu v slami poskrila ter ga potem zapustila; ko se pa zvečer k njemu nazaj povrne, bil je že mrtev. Tistega dne je bil na 3 leta težke ječe obsojen Blaž Stopinšek iz Gerečje vasi, ker je v nekem prepiru Janeza Tomaniča v desno gornje stegno (bedro) z nožem prepahnil in mu žilo prerezal tako, da je leta še tisti večer vmrl. Prepirla sta se pa zavoljo neke pipine cev. — V torek 20. nov. sta bila zopet 2 ubijalca obsojena; 23 let stari Juri Meininger iz Šmartna je 13. okt. t. l. Janezu Živkotu z pole-nom glavo rebil, tako da je ta 24. okt. vmrl. Obsodili so ga na 3 leta težke ječe. Tistega dne je bil obsojen tudi Anton Zorčič iz Zdol, ker je 20. okt. t. l. pred kletjo Jurija Zorčiča na Zdolah z dolgim polenom Jožefu Volčanšku iz Dolenje vasi tako glavo prebil, da je ta 4 dni pozneje vmrl. Ant. Z. je dobil 5 let težke ječe. V sredo 21. nov. so se pa imeli pred porotno sodnijo za-govarjati: Gregor Goričan, zaradi tatvine že 4krat kaznovan, Janez Veber iz Lituša, zaveljo tatvine tudi že kaznovan, in Jan. Brinovšek iz Vranskega. Leti trije so obdolženi, da so večkrat v družbi po noči raznim posestnikom denarjev kakor tudi drugih reči pokradli, in da je Gregor Goričan sam mli-narju Martinu Podlešniku mnogo reči ukradel. Da-siravno so pri konečni obravnavi vsi trije se zvi-jali in tajili, bili so vendar krivi spoznani in je dobil Gregor Gor. 7 let, Janez V. 6 let, Janez Br. pa 3 leta težke ječe. V petek 23. nov. pa je imela porotna sodnija opraviti z staro tatavo Marijo Po-vale, iz Rogatca. Dolžili so jo, da je 6. okt. 1876 proti večeru in pa v noči od 12. do 13. marca 1877 v spavnico Janeza Reherja, peka v Rogatcu, natihoma vlezla, ter iz zaprte omare in škrinje zlatnine in srebrnine, potem bankovcev, zlat prstan in drugih reči, ki so bile nad 300 for. vredne, vkradla. V svojem očitno lažnjivem zagovoru je začetkom trdila, da je denar prejela od svojega strica v Konjicah, potem pa, da je z neznanim možem ne-kam hodila in ko je zaspal, mu 3000 gld. vzela. Dobila je 8 let težke ječe, poojstrene: vsaki mesec z enim postom, 6. marca z temnico, 12. marca pa z trdo posteljo; tudi jo ima policija nadzorovati.

Iz Ptuja. (Preč g. dr. Vošnjak.) Poslednji „Gospodar“ je objavil prežalostno novico, da nam

je nemila smrt odvzela našega velespoštovanega in občeljubljenega preč. g. prošta dr. Janeza Vošnjaka, ki je po kratki bolezni dne 17. t. m. po poldne nekaj pred tremi v Gospodu zaspal. Dne 19. t. m. dopoldne smo imeli sprevod, ki je bil veličasten in sijajen, kakoršnega človek nima priložnosti kdaj biti videti. Zbralo se je od blizi in daleč 60 duhovnikov, eden celo iz daljne Ljubljane, namreč preč. g. dr. L. Klofutar, častni korar in profesor bogoslovja, rajnega dolgoletni osebni prijatelj; bila sta navzoča 2 infilirana prelata, mariborski stolni prošt in celjski opat, 4 korarji, 4 dekani, 20 župnikov, 1 kvardijan, 2 beneficiata, 2 vikarja, 23 kaplanov in 2 minorita. Prišla je iz okolice ogromna množica ljudstva, tako da jim je naša prostorna mestna farna cerkev skoraj pretesna postajala. Sprevod je vodil mariborski stolni prošt, veleč. g. Zorčič; slovo prosil je kanonik preč. g. Kosar in slovesno mrtvaško sv. mešo po-peval preč. g. kanonik in profesor pastirne Mo-drinjak. Sprevoda se je udeležila mladež vseh mestnih šol z ravnatelji in učitelji vred, zastopani so bili pri njem vsi c. k. uradi, častništvo tukajšnjega pionirskega bataljona in mestno starešinstvo. Celo mesto je bilo na nogah in starodavni Ptuj je kaj lepo pokazal, da je slavnega pokojnika v resnici ljubil in spoštoval.

Naj b koncu tega poročila „Gospodar“ raj-nemu gospodu postavi še kratek spominek. Rodil se je dr. Janez Vošnjak v Št. Martinu v šaleški dolini dne 24. junija l. 1819. Šole je z izvrstnim vspehom dokončal v Celju in v Gradcu in 4. av-gusta 1842. prejel v Št. Andrašu na Koroškem za-krament sv. reda. Na Dunaju je potem dovršil višje študije in postal doktor sv. bogoslovja. Služil je kot kaplan pri Novi cerkvi blizu Celja, od l. 1848—52 kot ravnatelj mestne šole v Celju, potem do l. 1858. kot špiritual v celovski duhovščici, 1858—63 kot korar in višji ogleda šol cele lav. škofije, poslednjič pa polnih 14 let kot prvi infu-lirani prošt, mestni župnik in dekan v Ptuj. Bil je rajni blago in plemenito srce, kakoršna se le redko nahajajo, izvanrednih dušnih sposobnostij, vselaj zvest in veren katoličan, vnet rodoljub. Pohlevnost in tiha ponižnost so bile nja najlepše čednosti; njegovo ljubeznjivost hvalijo vsi, ki so imeli kedaj priložnost občevati z njim, in reči smemo, da v celem svojem življenju nikogar žalil ni. Njegove radodarnosti in ljubezni do ubogih najlepši dokaz je to, da je pri svojih lepih dohod-kih zapustil le celó malo premoženja. V svoji oporoki pravi, da ni bila nikoli njegova želja, zapuščati velikega imetja, le to želi, naj bi se po njegovi smrti nihče za njim ne hudoval. Ni si nabiral zemeljskih, pač pa si je, upamo, nabral toliko več nebeških, neminljivih zakladov. Prerano vzela nam ga je nemila smrt, nja žlahtno in ple-menito srce zakriva mizli grob — ali nja spomin nam ostane neizbrisljiv. Bodi mu zemljica lahka! Naj v miru počiva!

Iz Slov. Bistrice. Letina v našem okraju se je letos srednje obnesla; spomladi nam je še kaj lepo brstje in cvetje pokazalo, ali hudi mrazovi in mrzli vetrovi so nam zgodnje, in tudi čezletne sadove uničili; tudi dosti otrok, ko so ravno ta čas „špičke“ imeli, je mrzlo vreme z preblajenjem umorilo; poletje bilo je skoz in skoz suho, noči pa hladne. Jesen nam je prinesla zgodnjo slano, tako da je malo kdo ajdne sa seme dobil. — Slovenci, ki imajo pri uradih opravkov, naj tirjajo po paragrafu 19 osnovnih državljskih pravic kakor govor tako tudi pisavo slovensko, če pa to ne pomaga, tedaj pa naj napravijo pritožbo na višjo oblastnijo, ker višje oblastnije so postale skoro popolnoma ustrezne in pravične svojim deželanom. Naposled še opomnim, da so volitve za deželni zbor blizu, bodimo pripravljeni; vsi za ednega, eden za vse! Tukaj bomo zopet za g. dr. Radaja glasovali, drugega pa pričakujemo, da nam ga bodo mariborski narodnjaki naznanili. Pri volitvah je kakor v mlinu, kdor prej pride, prej melje!

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Kakor ljubljanski „Slovenec“ in „Narod“, tako tudi „Slov. Gospodar“ opominja in prosi vse slovenske domoljube na Stajerskem in Koroškem, naj rok križem ne drže vpričo bližajočih se volitev za deželne zборе. Pogovoriti se je treba najpoprej v posameznih okrajih in potem vzajemno z provizoričnim, centralnim, volilnim odborom v Mariboru, kakor najhitrej kandidate postaviti in razglasiti. Sloga jači, nesloga tlači! Slišimo, da so od starih naših poslancev voljni zopet kandidirati. G. Herman, dr. Dominkuš in dr. Radaj, katere gospode tudi „Slov. Gosp.“ z veseljem priporočuje. — Za razkosenje nacionalne banke na korist Magjarom ni nobeden stajerskih poslancev glasoval razun Wildhaus-skega Carneri-ta in Hrastovskega Pauer-ja. Ta dva edina sta prijatelja magjarskih bankovcev ter sta pomagala do zmage novej postavi za nacionalno banko, o katerej postavi je baron Kellersperg djāl, da je „tako nevarna, da se nič nevarnejšega misliti ne da“. — Zoper namenjeno večje obdačenje petroleja, potem zoper večjo colnino na kavo itd. so začeli po mnogih mestih močno ugovarjati in protestirati. — Cesarjevič Rudolf se namisli v Pragi, glavnem mestu Česke, za več let naseliti. — Iz Tirolskega so pretekle tedne mnogo vojakov poslali v Dalmacijo. — Česki katoličani se obhajali v Pragi sijajen zbor in pri njem svoje sočutje izrekli za Jugoslovane na Turškem, in želje, naj bi brž uživali svobodo zlato. Ob enem so pa tudi obžalovali, zakaj ni Avstrija namesto Rusije šla turških kristijanov osvoboditi. — Magjarom je general Klapka iz Carigrada doposlal poziv, naj delajo na to, da bo Avstrija brž šla Turkom na pomoč. — Hrvatom v državnem zboru v Budapeštu se godi, kakor

našim slovenskim poslancem na Dunaju. Nič ne opravijo. Magjar bo z hrvatskimi denarji sebi na korist in last stavil železnice v Slavoniji in Krajini. Ogerski državni zbor je tudi sklenil, da se zločinci ne bodo več vesili, ampak z sekiro po francoski šegi (guillotine) ob glavo devali.

Vnanje države. Ruska vlada je izvažanje zrnja v turške dežele strogo prepovedala; vsled tega je na Turškem, zlasti v Carigradu, nastala velika dragoča in sila za kruh. Žalostno pak je to, da ruski državniki v neki strašni zaslepljenosti preganjajo katoličane in ubogim poljskim vojakom, ki se vendar hrabro bijejo zoper Turka, ne privoščijo katoliških spovednikov na bojišču. Ko bi tega ne bilo, Rusija bi imela v sedanji vojski sočutje in priznanje celega katoliškega sveta na svoji strani. Rusiji enako, če ne bolj, sovražna katoliškej Cerkvi, kaže se pruska Nemčija; samo v kolinski nadškofiji je 113 župnij brez mešnikov, nadškof je pa izgnan. Katoličani so na tisoče prošenj poslali državnemu zboru v Berlin, naj bi grdo preganjanje prenehalo. Toda ministri so poslancem osorno naznanili, da še o tem govora biti ne sme. — Francozi so dobili nove ministre, ki pa republikancem tudi niso všeč. Predsednik republike, Mak-Mahon, bo torej zbornico poslancev zopet razpustil, če starešinstvo privoli, ali pa odstopil, ali sina rajnega cesarja Napoleona v Pariz pozval in kot cesarja Napoleona IV. oklical. — Angleži se grozijo Rusom z vojsko, če ti vzamejo Erzerum; toda Angleži se le samo grozijo! — V Španiji žuga nov punt severnih dežel, ker jim ministri stare pravice krhajo. — Znani italijanski rogovilec Garibaldi zbira prostovoljcev ter hoče z njimi iti v Epir in ovo turško deželo Italiji pridobiti. — V državi Chile, v južni Ameriki, so liberalci zmagali in brž začeli katoliška pokopališča skruniti z postavo, po kateri bi se tam vsak nekatoličan, bodi jud, ajd ali lutovec, smel pokopati. To je katoličane tako razdražilo, da so v številnih zborih ugovarjali in protestirali. Liberalni ministri so se vstrašili in nameravano postavo v žep vteknoli. Ko bi katoličani povsod tako ravnali, mnogo zmešnjav bi sebi in državam prihranili.

Ruski-rumuński-črnogorski-turški boj.

Turki so že skoro povsod prisiljeni samo braniti se; za napadanje so preslabi. V Armeniji skušajo držati Erzerum, bo pa težko hodilo; kajti že 25. nov. so prvi ruski oddelki Melikovovi od Karsa prilomastili pred Erzerum, čeravno je Soganlug-planina pokril debel sneg. Muktar-paša je mesto že zapustil in se umaknil v Erzighan. Sultan in vse prebivalstvo v Carigradu je neizmerno pobito zaradi zgube Karsa, ministri so več dni hudo novico prekrivali; sedaj zbirajo, kakor pravijo, 150.000 rezervistov med Drinopoljem in Carigradom, da se uprejo Rusom, kateri bodo naglo čez Balkan vdrl, brž ko se jim Osman-paša v Plevni podá, kar se utegne v par dnevih že zgoditi. Kajti živeža mu močno